

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД

Кзз 1206/2019

21.11.2019. године

Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Бате Цветковића, председника већа, Драгана Аћимовића, Мирољуба Томића, Јасмине Васовић и Биљане Синановић, чланова већа, са саветником Ирином Ристић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног АА и др, због кривичног дела повреда гроба у саизвршилаштву из члана 354. став 2. Кривичног законика у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Мандића, поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.76/19 од 03.04.2019.године и Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр.115/19 од 14.08.2019.године, у седници већа одржаној дана 21.11.2019. године, једногласно је донео,

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ, као неоснован, захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Мандића, поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.76/19 од 03.04.2019.године и Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр.115/19 од 14.08.2019.године.

Образложење

Пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр.76/19 од 03.04.2019.године окривљени АА и окривљени ББ оглашени су кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело повреда гроба из члана 354. став 2. КЗ у вези члана 33. КЗ. Окривљеном АА изречена је условна осуда и то тако што му је утврђена казна затвора у трајању од 7 месеци и истовремено одређено да се утврђена казна неће извршити уколико окривљени у року од 2 године од дана правноснажности пресуде не учини ново кривично дело. Окривљени ББ осуђен је на казну затвора у трајању од 1 године. Одлучено је и о трошковима кривичног поступка, као и имовинскоправном захтеву оштећене ВВ, а како је то ближе опредељено у изреци пресуде.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Кж1.бр.115/19 од 14.08.2019.године одбијена је као неоснована жалба браниоца окривљеног АА и пресуда Основног суда у Ваљеву К.бр.76/19 од 03.04.2019.године потврђена.

Против наведених правноснажних пресуда бранилац окривљеног АА, адвокат Милош Мандић поднео је захтев за заштиту законитости, у смислу

одредбе члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, јер је „наведеним пресудама дошло до повреде закона, тако што је на чињенично стање утврђено у правноснажној одлуци погрешно примењен закона“, са предлогом да Врховни касациони суд усвоји захтев, побијане пресуде укине и предмет врати на поновно суђење првостепеном суду.

Врховни касациони суд је, у смислу члана 488. став 1. ЗКП, након достављања примерка захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, одржао седницу већа, у смислу члана 490. ЗКП, о којој није обавестио јавног тужиоца и браниоца окривљеног, налазећи да њихово присуство седници већа није од значаја за доношење одлуке (члан 488. став 2. ЗКП), на којој седници је размотрио списе предмета са пресудама против које је захтев поднет, те је по оцени навода и предлога у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Мандића је неоснован.

Поднетим захтевом браниоца окривљеног АА, адвоката Милоша Мандића указује се на повреду кривичног закона, одредбе члана 439. тачка 2) ЗКП, уз образложење да је повређен закон на штету окривљеног, јер се у конкретном случају ради о пресуђеној ствари. Иако се захтевом истиче да се ради о пресуђеној ствари, суштински се указује на на погрешну примену одредбе члана 61. КЗ. Истиче се да су пресудом Основног суда у Ваљеву К.бр. 69/18 од 14.05.2018.године окривљени АА и окривљени ББ осуђени за кривично дело повреда гроба из члана 354. став 2. КЗ у вези члана 61. КЗ, односно за продужено кривично дело повреда гроба из члана 354. КЗ. Анализом напред наведене пресуде и пресуде Основног суда у Ваљеву К.бр.76/19 од 03.04.2019.године, која је предмет испитивања у поступку пред Врховним касационим судом по захтеву за заштиту законитости, одбрана закључује да су кривична дела у тим раздвојеним кривичним поступцима и у њима донетим пресудама, извршена од стране окривљеног АА и окривљеног ББ, на истом месту и у исто време, коришћењем исте ситуације и са истим умишљајем истих учинилаца. По ставу одбране, кривично дело из пресуде која је предмет овог поступка, те чињенице да су исти окривљени накнадно процесуирани за још једно оштећено лице у наведеном продуженом кривичном делу, за које су они правноснажно осуђени нема правног значаја јер се ради о пресуђеној ствари. Чињеница да оштећени у предмету Основног суда у Ваљеву К бр. 76/19 (предмет поступка по захтеву за заштиту законитости) није исти као и у предмету К бр. 69/18, није од значаја, за примену члана 61. став 1. КЗ, којим се тражи да постоје најмање две од више таксативно набројаних околности, тако да није нужно да постоји истоветност оштећеног, јер је то само једна од околности која је набројана у наведеној одредби закона.

Врховни касациони суд ове наводе, у поднетом захтеву, оцењује као неосноване.

Одредбом члана 61. став 6. КЗ прописано је да кривично дело које није обухваћено продуженим кривичним делом у правноснажној судској пресуди, представља посебно кривично дело, односно улази у састав посебног продуженог кривичног дела.

Сходно цитираној законској одредби члана 61. став 6. КЗ, те чињеници да су правноснажном пресудом Основног суда у Ваљеу К бр. 69/18 од 14.05.2018.године окривљени АА и окривљени ББ осуђени за кривично дело повреда гроба из члана 354. став 2. КЗ у вези члана 61. КЗ, а касније у новом поступку који се водио пред Основним судом у Ваљеу К бр. 76/19 пресудом од 03.04.2019.године (предмет поступка по захтеву за заштиту законитости) осуђени због кривичног дела повреда гроба у саизвршилаштву из члана 354. став 2. КЗ у вези члана 33. КЗ, односно у ситуацији када је суд спровео два засебна кривична поступка и донео две одвојене правноснажне пресуде, то није било законских услова за примену одредбе члана 61.КЗ приликом доношења пресуде Основног суда у Ваљеу К бр. 76/19 од 03.04.2019.године, која је потврђена пресудом Вишег суда у Ваљеу Кж1.бр.115/19 од 14.08.2019.године, те су супротни наводи у захтеву браниоца окривљеног АА да је побијаним праноснажним пресудама учињена повреда закона из члана 439. тачка 2) ЗКП, оцењени као неосновани.

Из изнетих разлога, Врховни касациони суд је, применом члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар-саветник,
Ирина Ристић,с.р.**

**Председник већа-судија,
Бата Цветковић,с.р.**

**За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић**